

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 95 0 П 045768 18 Рев
Бања Лука, 6.11.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Јадранке Станишић, као чланова вијећа, у ванпарничном поступку предлагатељице Т. Г. из Грузије, Т., коју заступа Е. К., адвокат из С., против противника предлагача Х. П. из Т., кога заступају А. Г. и М. П., адвокати из С., ради одлучивања о захтјеву за враћање малољетног дјетета, одлучујући о ревизији предлагатељице против пресуде (правилно је: рјешења) Округног суда у Требињу број 95 0 П 045768 17 Гж од 28.11.2017. године, на сједници одржаној 6.11.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Захтјев противника предлагача за накнаду трошкова састава одговора на ревизију се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом (правилно је: рјешење) Основног суда у Требињу број 95 0 П 045768 16 П од 03.4.2017. године, одбијен је као неосновн захтјев тужитељице (правилно: предлагатељице) за враћање малољетног дјетета Ђ. П., сина Х., рођеног дана 7.5.2012. године у Републику Њемачкој и предлагатељица је обавезана да туженом накнади трошкове поступка у износу од 4.071,60 КМ.

Допунском одлуком првостепеног суда број 95 0 П 045768 16 П од 27.7.2017. године одбијен је као неоснован захтјев, да се уреди право на виђање малољетног дјетета Ђ. П., са предлагатељицом као мајком дјетета.

Другостепеном пресудом (правилно је: рјешење) Округног суда у Требињу број 95 0 П 045768 17 Гж од 28.11.2017. године жалба противника предлагача је одбијена и наведене првостепене одлуке су потврђене.

Предлагатељица ревизијом побија другостепену одлуку због повреде одредаба парничног поступка почињених у поступку пред другостепеним судом и погрешне примјене материјалног права, посебних одредаба Конвенције о грађанско правним аспектима међународне отмице дјецe и предлаже да се та одлука преиначи и нареди хитан повратак дјетета у Републику Њемачку и да јој се накнаде трошкови поступка.

Противник предлагача у одговору на ревизију предлагатељице предлаже да се ревизија одбаци као недозвољена и да се предлагатељица обавезе да му накнади трошкове поступка, а уколико ревизијски суд ревизију не одбаци као недозвољену, да се ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није дозвољена.

Циљеви Конвенције о грађанско правним аспектима међународне отмице дјецe – Хаг, 25. октобар 1980. године („Службени лист СФРЈ“ – Међународни уговори, број 7/91), која је у Босни и Херцеговини преузета нотификацијом о сукцесији међународних уговора СФРЈ (даље: Конвенција) која је у овом поступку мјеродавно материјално право, у смислу члана 1. Конвенције су: а) да обезбједи што хитнији повратак дјецe незаконито одведене или задржане у некој држави уговорници и б) да се права на старање и виђање са дјететом по закону једне од држава уговорница, стварно поштују у другој држави уговорници.

Поступак за повратак дјетета у смислу одредби члана 11. Конвенције, спроводе судови (какав је вдје случај), или управни органи.

Према одредби члана 12. став 1. наведене Конвенције, ако је дијете незаконито одведено или задржано у смислу одредби члана 3. Конвенције, а на дан почетка поступка пред судом или управним органом државе уговорнице, у којој се дијете налази, је протекло мање од једне године од дана незаконитог одвођења или задржавања дјетета, односни надлежни орган ће наложити хитан повратак дјетета.

Одлука на основу ове Конвенције, у смислу одредбе члана 19. у вези са повратком дјетета, неће се сматрати мериторном о било ком питању у вези са правом на старање.

Како посебним прописима нису уређена правила поступка пред редовним судом за примјену Конвенције и с обзиром на поменуто одредбу члана 19. Конвенције која одређује правну природу налога о повратку дјетета, као немериторне одлуке, по оцјени овога суда, сагласно одредби члана 1. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 36/09 до 91/16, даље: ЗВП), у поступку издавања налога (као и одбијања тог налога) за повратак дјетета примјењују се опште одредбе ЗВП, јер се не ради о спору за заштиту повријеђеног или угроженог права да би се примјењивале одредбе Закона о парничном поступку.

Овакво правно схватање у погледу питања - да ли поступак повратка дјетете спада у надлежност парничног или ванпарничног суда (с обзиром да је у предмету овога суда број 95 0 П 032853 15 Рев 2 рјешењем од 3.12.2015. године, по ревизији ревидента одлучено у парничном поступку), заузето је на сједници Грађанског одјељење Врховног суда Републике Српске, одржаној дана 6.11.2018. године.

У овој ванпарничној правној ствари нижестепене одлуке поводом захтјева предлагатељице поднесеног Централом извршном органу Републике Њемачке., који је достављен Централом извршном органу - Министарству ... Б. и Х., дакле, не по тужби именоване којом се покреће парнични поступак, су донесене у парничном поступку.

Међутим, по оцјени овога суда, ако суд у парничном поступку, супротно одредби члана 18. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03

до 61/13, даље: ЗПП) одлучи о ствари о којој се, по редовном току ствари одлучује у ванпарничном поступку, као што је овдје случај, то само по себи одлуку суда не чини незаконитом и само због тога не постоји повреда одредаба парничног поступка која би била од утицаја на законитост побијане одлуке (чак шта више, доказни поступак у парничном поступку је „широг обима“ у односу на ванпарнични поступак, што је у интересу странака у овом ванпарничном поступку).

Оцјењујући дозвољеност ревизије предлагатељице против наведене другостепене одлука у смислу члана 25. ЗВП, сагласно којој је ревизија у ванпарничном поступку дозвољена само ако се одлучује о стамбеним стварима и накнади за експроприсану непокретност, што овдје није случај, овај ревизиони суд налази, да ревизија предлагатељице у предметној ванпарничној правној ствари, није дозвољена.

Из ових разлога је ревизија предлагатељице одбачена као недозвољена на основу одредбе члана 247. став 1. и 2. ЗПП, у вези са чланом 2. став 2. и чланом 25. ЗВП.

Одбијен је захтјев противника предлагача за накнаду трошкова састава одговора на ревизију у износу од 421,20 КМ, јер исти у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП, у вези са чланом 2. став 2. ЗВП, не представља неопходну радњу у поступку која је утицала на одлуку по ревизији.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић